

διατηρήσει, ἀλλὰ μόνον ὅτι τῷ εἶπῃ τις εἰς τὸ αὐτίον του, δηλαδή εἰς τὸν χωνοειδῆ σωλῆνα τὸν παρὰ τὸν κύλινδρον.¹

Προσέτι δὲ ἡ δύναμις τῆς προφορᾶς ἐλαττοῦται διὰ τῆς ἐπαναλήψεως, διότι τὰ στίγματα ἀμβλύνονται κατ' ὀλίγον καὶ δὲν παράγουσιν ἐπίσης σφοδρὰς τὰς δονήσεις ὡς κατ' ἀρχάς.

Ὁ φωνογράφος εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ πραγματοποίησις τοῦ μύθου τοῦ κουρέως, ὅστις ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν βόθρον ὅτι ὁ Μῆδης εἶχεν ὄτα ὄνου, καὶ μετὰ ταῦτα ἐφύσαν κάλαμοι ἐπαναλαμβάνουσαι μεγαλοφώνως τὸ μυστικόν. Ὡ! ἂν ὑπῆρχεν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων, καὶ μίαν μόνην φοράν τὸν τῷ ἐνεπιστεύετο ὁ Δημοσθένης, δὲν θὰ μᾶς ἐξέσχιζον σήμερον τὰ ὦτα οἱ Ἑράσμιοι τῆς Εὐρώπης διὰ τῆς ἀνεράστου αὐτῶν προφορᾶς, δι' ἧς καταστρέφουσι τὴν Ἑλληνικὴν.

¹Εν Βερολίῳ.

P.

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΟΥ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

Εἰκὼν.

I

Γνωρίζετε τὸν κήπον τοῦ κλαυθμώνος; Παράδοξος ἐρώτησις! Πάντες τὸν γνωρίζουσι, καὶ ὀφείλουσι νὰ τὸν γνωρίζωσιν, ἀφοῦ εἶναι τὸ προσφιλες ἐνδιαίτημα τῆς πλειονότητος τοῦ ἔθνους, ἡ ἀποτελοῦσιν οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ παυσανίαι.— Ἐντούτοις ἂς ἐπιτραπῇ ἡμῖν νὰ χαράξωμεν λέξεις τινὰς περὶ τοῦ κήπου τούτου χάριν τῆς εὐαρίθμου μειονότητος, τῶν μοχθούτων δηλ. καὶ φορολογουμένων, διότι πιθανὸν οὗτοι ἀμυδρὰς καὶ ἀσαφεῖς περὶ αὐτοῦ νὰ ἔχωσι γνώσεις.

II

Παρὰ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Σ. Ὑπουργείον ὅπερ, ὡς γνωστὸν, εἰς τοὺς κόλπους του καὶ τὸ Κεντρικὸν ἐγκλείει Ταμεῖον, τὸν μυστηριώδη τοῦτον λαβύρινθον, εἰς ὃν δύναται νὰ σὲ ὀδηγήσῃ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν φαιδρὸς καὶ εὐτυχίας, οὐχὶ μίτος τις Ἀριάδνης, ἀλλ' εὖνους καὶ ἀνταμειπτικὴ κλητῆρός τινος τοῦ Ὑπουργείου ἡ ὑπαλλήλίσκου πρόθεσις, ἡ ἀνωτέρου τινὸς ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος δι' ἐρυθροῦ μολυβδοκοινδύλου συμβολικὸν σημεῖον... παρὰ τὸ Ὑπουργεῖον, λέγω, τῶν Οἰκονομικῶν ὑπάρχει κήπος τις ἡ μᾶλλον ὅσας κατάφυτος ἐξ αἰθαλλῶν δένδρων... Ἐκάστη γωνία ἔχει τὴν ἱστορίαν της, ἕκαστον δένδρον τὰς ἀναμνήσεις του... Ἐκεῖ, ὑπὸ τὴν σκιὰν ἀναπαύονται οἱ

1. Ἀλλὰ καὶ ἡ δυσκολία αὕτη κατενικήθη, καθ' ἃ πληροφωρεῖ ἡμᾶς ὁ κ. Παρβίλ ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ἐπιφυλλίδι τῆς "Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων", ὑπὸ τῆς κ. Ἐλίζας Γρέυ, ἣτις κατεσκεύασε νέον φωνογράφον, ὃς τις δύναται καὶ ἐξ ἀποστάσεως μέτρων τινῶν νὰ ἀκούῃ, νὰ μεταγράψῃ, νὰ ἐπαναλαμβάνῃ εὐκρινῶς καὶ νὰ διατηρῇ κατόπιν τοὺς προφεθέντας λόγους. Οὗτω δὲ ἐλπὶς ὑπάρχει ὅτι ἡ νηπιάζουσα εἰσέτι ἀνακάλυψις αὕτη μετ' οὐ πολὺ βελτιωθήσεται καὶ τελειοποιηθήσεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐξ ἀπλῶς περιέρρου θεάματος νὰ καταστῇ μηχανὴ πρᾶγματι καὶ ἐπιτηδεῖα πρὸς παντοίας ἐπιτυχεῖς ἐφαρμογὰς. Σ. τ. Σ.

2. Βίον.

κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας πηγαινοερχόμενοι εἰς τὰ ὑπουργεῖα λόγῳ δημοσίου συμφέροντος πάντοτε, ἐκεῖ, ἀνυπόμονοι τινες, λαβόντες ἐκ τοῦ ταχυδρομείου ἐπιστολάς τὰς ἀναγινώσκουσι μειδιῶντες ἢ συνοφρουόμενοι, καγχάζοντες ἢ βλασφημοῦντες... Ἐκεῖ προεξοφλοῦνται μισθοὶ καὶ ἐντάλματα... ἐκεῖ... ἐκεῖ... Ἀλλ' ὁ κήπος οὗτος ἔχει καθιερωθῇ κυρίως καὶ προορισθῇ διὰ τοῦς ὑπαλλήλους καὶ παυσανίας, τοὺς Οὐίγους τούτους καὶ Τόρσις, τοὺς Καπουλέτας καὶ Μοντέγους τοῦ πρωτοτύπου ἐπὶ τῆς Ἀνατολῆς Βασιλείου... Ὁ κήπος οὗτος χρησιμεύει ὡς παυσίλυπον τῶν ὑπαλλήλων καὶ αὐξίλυπον τῶν παυσανίων, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων ἐπωνομάσθη κήπος τοῦ κλαυθμώνος. Ἡδὴ, ἀναγνώστα, ἐντὺς αὐτοῦ θὰ σὲ ὀδηγήσω....

III

Πέραν, πρὸς πένθιμόν τινα κυπάρισσον διηθύνετο ἀργῶ τῷ ποδὶ ὁμὰς παυσανίων, ὅπως εἰς τὰ ἐκεῖ που καθίσματα τὰ ῥάθυμα αὐτῆς ἀναπαύσῃ μέλη... Ἡ ἀρχαία εὐκλεία καὶ ἡ ἐκπεσοῦσα εὐγένεια ἦτο ἐξωγραφισμένη ἐπὶ τῆς στάσεως, τῆς φωνῆς, καὶ τῆς ἰδιοτρόπου καὶ ιδιορρύθμου καλλιιεργείας τῆς γενειάδος τῆς ὁμάδος ταύτης, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς μελαίνης ἐνδυμασίας, τετριμμένης ἤδη καὶ μαρμαίρουσας κατὰ τὰ γόνατα καὶ τοὺς ἀγκῶνας, πολλαχοῦ δὲ καὶ πολλάκις ἐπιδιορθωθείσης... Τινὲς ἔφερον εἰσέτι ἐπίχρυσον ἄλυσιν ὥρολογίου, μὴ λαβοῦσαν εἰσέτι ἔνεκα τῆς εὐτελείας της τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ παρὰ τινι τοκογλύφῳ τὴν κλονισθεῖσαν πίστιν τοῦ αὐθέντου της... Ἀλλ' ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἄκραν αὐτῆς καὶ ὥρολόγιον; Τοῦτο ἂς μείνῃ μυστήριον. Σεβάσθητε τὸ ἀπόρρητον τῶν θυλακίων...

Εἰς ἐκ τῶν τῆς ὁμάδος ἦτο τέως βοηθὸς τῆς ἀστυνομίας, ἐκράτει εἰσέτι εἰς τὴν δεξιάν του ῥόπαλον καὶ ἔφερε πώγωνα ἐνούμενον μετὰ τοῦ μύστακος, ὅστις κατέληγεν εἰς αἰχηρὰν καὶ ὀξεῖαν ἄκραν ὁ δεῦτερος ἦτο τέως εἰρηνοδίκης τρίτης τάξεως, συνεπῶς καὶ πταισματοδίκης, ἐκτελῶν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ὑποθηκοφύλακος καὶ συμβολαιογράφου... Ὁ τρίτος ἦτο ὑπογραμματοῦς Πρωτοδικείου τινὸς, παυθεὶς, καὶ τοι ἔχων τὰ προσόντα τοῦ νέου νόμου καὶ ἀντικατασταθεὶς ὑπ' ἄλλου μὴ ἔχοντος ταῦτα, διότι ἐτόλμησε νὰ μὴ θελήσῃ νὰ υπογράψῃ ἀπόδειξιν μισθοῦ ἀνωτέρου ἐκείνου, ὃν πράγματι, ἐλάβανεν οἱ λοιποὶ ἦσαν παυσανίαι μὲν καὶ αὐτοὶ, πλὴν ἄγνωστοι... Θέλετε νὰ μάθετε ἤδη καὶ τὰ ἀρχαῖα τῶν τριῶν φίλων ἡμῶν ἐπαγγέλματα; Ὁ πρῶτον βοηθὸς ἦτό ποτε ξυλουργός, δὲν ἐκέρδιζε ὅμως πολλά· ὁ βουλευτὴς τοῦ τόπου του ὑπεσχέθη νὰ τὸν διορίσῃ εἰς θέσιν τινὰ καὶ τὸν διώρισε· πλὴν ὁ διορισθεὶς παύεται, παυθεὶς δὲ καὶ ἐξοικειωθεὶς πρὸς τὸ officium καὶ τὰ ἐκ

τούτου ἡθικά καὶ ὕλικά πλεονεκτήματα συνε-
πῶς καὶ πρὸς τὴν ὀκνηρίαν, ἀπομαθὼν καὶ μὴ
δυνάμενος νὰ ἐργάζεται πλέον, εἰσῆλθεν εἰς
τὴν συνεγνίαν τῶν παυσανίων. . . Ὁ τέως Εἰ-
ρηνοδίκης ἦτο ἐμπειρικός ἰατρός, διάσημος εἰς
τὸ ἐξάγειν τραπεζίτας (ὁδόντας) καὶ τὸ ἐμβο-
λάζειν ἑναγαγὼν οὗτος ποτὲ πελάτην του μὴ
ἐννοοῦντα νὰ τὸν πληρώσῃ κατεθέλχθη ἐκ τοῦ
ἀγέρωχου ὕφους τοῦ Εἰρηνοδίκου, καὶ ἔκτοτε ὁ
Εἰρηνοδικιακὸς κώδων, ὡς ἄλλο τρόπαιον δὲν τὸν
ἔκρινε ἥσυχον ἡμέραν καὶ νύκτα. . . Θεῖα ὅμως
ἀνθρωπιά βουλευτικὰ ἐκλογαὶ προὐκηρύχθησαν,
ὁ δὲ ἰατὴρ ἡμῶν ὑποστηρίζει μερίδα τινὰ ὑπερι-
σχούσαν, καὶ τοῦτο ἀρκεῖ, ὡς διὰ χημικῆς ἐνερ-
γείας, νὰ τὸν μεταποιήσῃ εἰς Εἰρηνοδίκην, ἀφοῦ
ὑπάρχει ἀστείους τινὰς τύπους εἰρηνοδίκου, ἀρί-
στα μάλιστα καὶ ἐποχὴν διὰ τὴν ἐπὶ τῶν προ-
σωνίων μέτρων εἰδικότητά του. . . Ὁ ὑπογραμ-
ματεὺς ἦτο ἀρχαῖος φοιτητής, καὶ εἶναι εἰσέτι.

Ἡ ἐκ γνωστῶν λοιπὸν καὶ ἀγνώστων συγκει-
μένη ὁμάς ἡμῶν ἐκάθησε. . . . Δυστυχῶς ὅμως ὁ
ὑπηρετὴς τοῦ καφενεῖου τυχὼν ἐκεῖ που καὶ ἐκ-
πλάγεις ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν, τοὺς ἐπλησίασεν
ἀποτεινὰς αὐτοῖς τὴν γνωστὴν ἐρώτησιν «τί
διατάσσουσιν οἱ κύριοι;» Στενοχωρία τότε κατέ-
λαβε πάντας καὶ ψυχρὸς ἰδρὼς διέῤῥευσεν τὰ σώ-
ματα αὐτῶν διότι παρετήρησαν ἀλλήλους καὶ
διέγνωσαν ὅτι οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ κατέχῃ ἐπα-
χῶς τὸν τίτλον «δεκαροφύρου». — Καὶ ἐν τού-
τοις δὲν εἰργάζοντο, δὲν ἐξήσκουν οἱ ἐξ αὐτῶν
δυνάμενοι τὸ ἐντιμὸν ἐπάγγελμά των, ἀλλ' ἀ-
νέμενον τὴν πτώσιν τοῦ ὑπουργείου! — Μετὰ
στιγμὴν σιγῆς ὁ τέως βοηθὸς, γενναιότερος τῶν
ἄλλων «Ἐ! καὶ τί θὰ τὸ κάμωμεν ἐδῶ, ἐφώ-
ναξεν ὀργίλως, κάθε στιγμὴν θὰ παίρνωμε;»
Ἐνόμισα ὅτι τόρᾳ ἤλθατε», ἀπαντᾷ εὐσε-
βάτως ὁ ὑπηρετὴς ἑτοιμὸς νὰ ἀπέλθῃ. «Τὸ
νόμισμά σου εἶναι ἀλπίκον, ἀπαντᾷ ὁ ποτὲ εἰ-
ρηνοδίκης, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀβάσιμον, ἀνυπό-
στατον, καὶ ἀπαράδεκτον» καὶ πάντες ἐγέλα-
σαν παταγῶδως, ὁ δὲ ὑπηρετὴς ἀπῆλθε κινῶν
τὴν κεφαλὴν του. . . Τότε ἤρξατο ἡ πολιτειακὴ
συζήτησις, τότε ἐξέφρασαν τὰς ἀδιστακτοὺς
ἐκτίδας των αἱ ἔχουσι περὶ τῆς ἀναρρήσεως
τοῦ ἀρχηγοῦ των εἰς τὴν ἐξουσίαν—διότι εἰς
ἀρχηγὸς εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ τοὺς συγκαταριθμῇ
μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν του—ὠμίλουν, ἐφώναζον,
ἐσιρονόμουν. . . .

IV

Αἰφνης ἡ συνδιάλεξις των διεκόπη, πάντες δ'
ἐστράφησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ κήπου ἐνθα ὑπάρ-
χει παρωδία τις ἀναθρυτηρίου, διότι ἐκεῖθεν ἐ-
κλήθη ἐπιτακτικὴ καὶ βροντώδης φωνὴ ὑπαλ-
λήλου ἐν ἐνεργείᾳ καλοῦντος συγχρόνως σχεδὸν
τὸν παῖδα τοῦ καφενεῖου καὶ τοὺς ἐφημεριδοπώ-
λας—λούστρους περὶ αὐτόν. Ὁ ὑπάλληλος ἔφερε
καπουργὴ ἐνδυμασίαν, ἡ κόμη του ἐστίλβε καὶ

διέχεεν εἰς τὰ πέριξ δριμεῖαν κανέλλας ὁσμὴν,
ἔλαθεν ἐφημερίδα πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ἔτεινεν ἀ-
γέρωχος καὶ τοὺς δύο του εὐτραφεῖς πόδας πρὸς
δύο λούστρους ἐπιληφθέντας εὐσυνειδήτως τῆς
ἀνατεθέσης αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσώπου
λειτουργίας. . . ὁ παῖς τοῦ καφενεῖου ἀστραπη-
δὼν μετεκόμισεν εἰς αὐτὸν καφὸν, ναργικλὲν,
καὶ ψυχρὸν ὕδωρ ἀναφωνῶν εὐπειθῶς «Ὅριστε,
Κύρ Νικολάκη». Ὁ ὑπάλληλος ἤρξατο ἐκτελῶν
διφυεὲς ῥόφημα, βευστὸν δηλ. καὶ ἀτμῶδες, οἱ
δὲ παυσανῖαι ἡμῶν ἀσκαρδαμυκτὶ καὶ ἐπιφθό-
νως προσέβλεπον αὐτόν, ἀναγνώριζοντες ἐν αὐτῷ
τὴν προσωποποίησιν τοῦ παρελθόντος των καὶ
τὸ εὖελπι τοῦ μέλλοντός των Ἰνδαλμα' ὅτε δὲ ἡ
ἀνάγνωσις τῆς ἐφημερίδος ἐτελείωσε καὶ ἀπε-
λύθησαν οἱ στιλβῶνται τῆς ὑπηρεσίας των λαθόν-
τες διχαστέαν δεκάραν, ὁ δὲ εὐτυχὴς τῆς ἡμέ-
ρας μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας ἀναθείς τὸ
κύπελλον τοῦ καφὸς κενὸν καὶ περιτυλίξας τὸν
σωλῆνα τοῦ ναργικλὲ, ἐκάλεσε τὸν παῖδα εἰπὼν
ὑπερφάνως «Πάρε τα, αὐτὰ εἶναι ἱδικὰ μου»,
τῆς ὁμάδος ἡ ἀδηνονία ἐκορυφώθη «ὦ! πίστα-
σις, πίστωσις, ἀνεφώνησεν ὁ τέως εἰρηνοδίκης,
ὦ! ἀπατηλὴ τῶν πτωχῶν παρηγορία, καὶ σὺ,
καὶ σὺ, διὰ τοὺς εὐποροῦντας ἐπλάσθης;» «Ποῖος
ἐπὶ τέλους εἶναι αὐτός;» ἠρώτησεν ὁ πρόων ὑ-
πογραμματεὺς! «δὲν τὸν γνωρίζεις; ἀπήντησεν
ὁ πρόων βοηθός, εἶναι ὁ Νικόλαος Χρηστοπρω-
τοπαπαντωνᾶκόπουλος. Τυχρὸς ἄνθρωπος! εἶχε
ὑποδηματοποιεῖον, καὶ ἐδόουλε νύκτα ἄνδρα τὸν
ἐβοήθησεν ὁ Θεὸς καὶ τῶκλειςε καὶ νὰ ᾽τον. . .
ἀλαταποθηκάριος ἐν ἀδείᾳ μὲ πλήρεις ἀποδο-
χάς». . . .

Καὶ ἠγέρθησαν διότι ἡ θεὰ τοῦ ὑπαλλήλου
καθίστατο αὐτοῖς ἀφόρητος.

«Πότε θὰ ἔλθωμεν καὶ ἡμεῖς στὰ πράγματα
νὰ ἰδῆς πῶς κάνουν τὴν πόζα!» ἐξηκολούθησεν ὁ
πρόων βοηθός, βήλας ἡχηρῶς, καὶ προηγήθη,
εἰποντο δὲ οἱ λοιποί. . . Ἐβάδιζον, ἐβάδιζον,
παραπαίοντες καὶ χασμώνενοι, πᾶν ἄλλο δὲ δια-
νοοῦμενοι νὰ πράξωσιν ἢ νὰ ἐργασθῶσι. . . .

Καὶ ὁ ὑπάλληλος;

Ὁ ὑπάλληλος ἐῤῥόφα δεύτερον ναργικλέ!! καὶ
θὰ ῥοφᾷ ἔως ὅτου μετασκευασθεῖσα ἡ σκηνὴ τι-
τλοφορήσῃ καὶ αὐτὸν διὰ τοῦ ἐπιρρήματος
τέως.

Ἰούnius, 1878.

Δ. Γρ. Κ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ τυχὼν δύναται νὰ κατακρίνῃ καὶ σκώφῃ
ἔργον τι, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ διορθώσῃ πρέπει νὰ
ᾔνῃ καλὸς ἐργάτης.

Ἐποδέχονται ἕκαστον κατὰ τὰ ἐνδύματα,
ἅτινα φέρει, καὶ ἀποχαίρεται αὐτὸν κατὰ τὸ
πνεῦμα, ὅπερ ἔδειξε.

Ὁ χρυσὸς δοκιμάζεται διὰ τοῦ πυρὸς, ἡ γυνὴ